

دومین همایش ملی افق های نوین در توانمندسازی و توسعه پایدار معماری عمران، گردشگری و محیط زیست شهری و روستایی

۳۱ اردیبهشت ۱۳۹۴

الگوی باغ های ایرانی-اسلامی در اسپانیا

(مطالعه ی موردی: مدینه الزهرا)

ابوالفضل کربلایی حسینی غیاثوند^{۱*}، مسلم زراآبادی پور^۲، علیرضا جزء پیری^۳، حمیدرضا شعاعی^۴،

۱- کارشناس ارشد معماری، قزوین، ایران (Aqiyasvand@yahoo.com)

۲- دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی هیدج، (mzarabadipoor@yahoo.com)

۳- دکتری معماری، استادیار دانشکده معماری دانشگاه آزاد اسلامی هیدج، (alireza_jpiry_61@yahoo.com)

۴- دکتری معماری، استادیار دانشکده فنی و مهندسی دانشگاه آزاد اسلامی شاهرود، (shoaei1393@gmail.com)

چکیده

باغ ایرانی در تاریخ هنر باغ سازی جهان با سبک و هویت خاص خود شناخته می شود که از ۲۵۰۰ سال پیش تا حداقل اوایل قاجار پایدار باقی مانده است و علی رغم تغییر شرایط زندگی، همواره مستمر بوده، در برابر تمام هجوم ها و اغتشاش های سیاسی پایدار مانده و تبدیل به سنت شده است. این سنت به اندازه کافی قوی بود تا در سرزمین های دور دست، برای نمونه برداری از این مکتب الهام بخش باشد. از جمله این سرزمین ها اسپانیا بود. به موجب گسترش اسلام و ورود خلفای اموی به اسپانیا شیوه های معماری آنها نیز وارد این کشور شده و باغ سازی بر طبق الگوی ایرانی-اسلامی در اسپانیا آغاز می شود. باغ های اندلسی بطور صرف از الگوی ایرانی تبعیت نمی کنند و ریشه هایی از باغ سازی رومی و قرون وسطایی نیز در آنها به چشم می خورد. اما آنچه مسلم است بر اساس تشابه بالا، این باغ ها و از جمله مدینه الزهرا را می توان در طبقه بندی باغ ایرانی به شمار آورد.

روش به کار برده شده در این تحقیق روش تطبیقی و مبتنی بر نگاهی توصیفی-تحلیلی بر اساس مطالعات کتابخانه ای می باشد. در این راستا ابتدا کلیاتی راجع به ساختارهای باغ ایرانی بیان می شود و پس از بیان ویژگی های باغ های مدینه الزهرا به مقایسه نظام ساختاری، نظام آب، نظام کاشت و دیگر جزئیات با باغ های اندلس می پردازیم. نتایج بیانگر آنست که باغ های اندلس علاوه بر تاثیر پذیری از باغ های ایرانی اسلامی، دارای تاثیراتی از باغ های رومی و قرون وسطایی نیز می باشد.

واژه های کلیدی: باغ ایرانی، باغ اندلسی، باغ های مدینه الزهرا